

וְתֹאמַר רוּחַ אֱלֹהֵי-מִי לִי לְשׁוּבָה מֵאַחֲרָיִךְ
כִּי אֶל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תִּלְוִי אֵלַי עִמָּךְ עָמִי וְאַחֲרָיִךְ
אֵלָיו: בְּאֲשֶׁר תִּמְיָתִי אֲמִית וְשֵׁם אֶקְבֵּר בָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי
וְכֵן יִסֵּף כִּי תִקֵּץ וּפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָךְ:

מגילת רות א-17-16

מס. 1022/א (1027)
א' בסיון תשמ"ז
29.5.87

עלון פנימי
לא לפרסום

מתן תורה במדבר סיני

- מאת הרב מנחם הכהן

...פירושים רבים מצויים בפי חז"ל וחכמי ישראל בכל הדורות על טעם ההליכה הארוכה במדבר ביציאת מצרים, אך הטעם הקצר שנותן רבי אליעזר, שאמר: "דרך המדבר - כדי לצרף" (לחזק אותם) הוא הקולע והמביע יותר מכל פירוש אחר; שכן, לאחר השהייה במצרים, לאחר הסתגלות של מאות בשנים בבית עבדים של פרעה ובחברה האלילית המצרית, היה צורך בצירוף וזיקוק, ולכך איזן מקום מתאים יותר מן המדבר....

...בבואם להגדיר את מהותו ומשמעותו של המושג מדבר, כאילו מתעלמים חכמי ישראל מן המובן המקובל של המדבר, שהוא שממון וחדלון. חז"ל משקיפים על המדבר מתוך יחס של כבוד: "אמר הקדוש-ברוך-הוא: זה המדבר טוב הוא מכל המדינות. כאן אני בונה לי אכסניא" (תנחומא)

איך תימה שהחכמים בתיאוריהם על הכוחות המדבריים ועל החי והצומח במדבר, הדגישו בצורה בולטת ביותר את מוראם, גודלם, ומימדיהם הענקיים של יצורי המדבר:

אגדה פלאית על דוד המלך מספרת שרעה את צאנו במדבר "הלך ומצא את הראם ישן במדבר. והיה סבור בו שהוא הר, ועלה עליו והיה רועה. ננער הראם ועמד והיה דוד רכוב על קרניו ומגיע עד לשמים."

נדמה כי סיפורי הגוזמאות על יצורי המדבר הגדולים באים להורותינו מה גדול ונורא המדבר הזה, שכל מה וכל מי שמצוי בו מתגדל בו.

..תכונת המדבר - ה פ ק ר - תכונה שלילית זו נדרשת בדברי-חכמים לחיוב: "כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר, אינו יכול לקנות את החכמה והתורה", היינו התורה והחכמה נהפכים לקניין רק אם האדם הוא רחב-אופקים, שאינו מסתגר בגבולות מחשבה ואינו מצטמצם בהקניית ידע לעצמו, לרשות היחיד שלו, אלא הופך הפקר לרשות רבים ללמד וללמוד מכל אדם, לראות בתורה את תכונת המדבר - איך סוף...

מטרת ההליכה למדבר הגדול והנורא היא אחרת ממה שמתארים לעצמם האומות. אצלם נתפסה החירות ביציאה מחיים של סבל גופני לחיי רווחה חומרית, מדושנים ופוריים. ואילו חרותם של בני ישראל התבטאה ביציאה מעולם האלילות של מצרים. קודם כל חייבת היתה לבוא החירות הרוחנית, ורק לאחר-מכן באה החירות הגשמית.

הקוצרים בדמעה

פעם, בשנות החמישים והשישים, שנת ברכה כנגב היתה כמעט חג לאומי והקומביינים שקצרו בשרות הרחבים הופיעו בראש יומני החדשות קולנוע.

פעם, באותן שנים רחוקות, די היה כיכול חיטה מבורך, כדי לחסל את כל חובותיו של קיבוץ כנגב ועוד להותיר סכום נכבד בכיסו של גזבר מאושר, שגילגל הרכה צ'קים בשנות בצורת. ב־1987, כמו בימי יצחק אבינו, שזרע חיטה כנגב ונאמר עליו „וימצא בשנה ההיא מאה שערים“, פשטו הקומביינים בקמה הגבוהה והם ממלאים את מיכליהם בגרעינים כבדים. אבל ב־1987

שערי הבורסה דוחקים מן הכותרות את אירועי הקציר, ו־150 אלף דולר, שהם ההפרש בין שנת ברכה לשנה רגילה בקיבוץ בעל שטחי חיטה גדולים כנגב, אין בהם כדי לשנות מהותית את מצבו של קיבוץ, שחובותיו מגיעים להרכה מליוני דולרים. למרות כל זאת, יכולי הברכה הצפויים, 250 אלף טון בכל המדינה, מזה כ־170 אלף טון כנגב, יכלו להיות סיבה למסיבה. אלא שבעיצומה של שמחת הקציר זולגות מעיני היוגבים שתי דמעות: האחת ניגרת על לחייהם כשל מחיר החיטה הנמוך שמציע האוצר, השניה — בגלל סדרי הקליטה הלקויים באסמים ובמשטחי האיחסון לחיטה.

בינתיים — אף פרוטה

האוצר מציע השנה לחקלאים 162 דולר לטון חיטה, המחיר שבו ניתן לקנות חיטה בשוק העולמי. החקלאים טוענים שזהו מחיר מלאכותי, הנובע מכך, שארה"ב מנסה להיפטר מעורפי החיטה העצומים שלה במחירי היצף.

חקלאי ישראל אינם יכולים לעמוד בתחרות עם מחיר כזה, ודורשים שגם ממשלת ישראל, כמו כל ממשלות אירופה וממשלת ארה"ב עצמה, תראה בגידול החיטה יעד לאומי ותבטיח למגדלים קיום ככבוד.

בינתיים — נקצרו עשרות אלפי טונות חיטה, והובאו למחסני הממשלה, כשהחקלאים אינם מקבלים אף פרוטה עבור תוצרתם!

שמיטה וקליטה

גשמי הברכה באו עלינו לטובה דווקא בתשמ"ז, שנת שמיטה. נסתרות דרכי האל. ככל הנראה, יכול הברכה יגרום הפסד ניכר לאוצר, כי בלחץ הדתיים, החיטה תימכר לחו"ל בהפסד גדול, או שיימצאו פתרונות אחרים, שיבטיחו שלא ישתמשו בה לאפייה בארץ. המצרים, דרך אגב, אוהבים מאד חיטה ישראלית, שמתאימה לאפיית פיתות משובחות. בישראל, הממשלה היא הקונה הבלעדי של החיטה, ולמרות שבעיות השמיטה וכמויות היכול ידועות כבר מזה זמן רב, מינהל הסחר הממשלתי של משרד התעשייה והמסחר, לא הצליח להיערך כראוי ובזמן לקליטת החיטה. כוחם העולה של הדתיים גרם השנה, בין השאר, לסגירת תחנת הקמח של „המשכיר" ו„כור" בבאר־שבע בפני חיטת הנגב, למרות שבשנות השמיטה הקודמות אוחסנו בה יכולי החיטה. נא לזכור: מי שקובע הוא לא הרכנות הראשית, ש„מכרה" את אדמות המדינה לגויים ומוכנה לקבל את החיטה, אלא בית־דין צדק של העדה החרדית, שאינו מכיר בהסדרי הרכנות הראשית.

יכול של מאה שערים — ורק מעט נחת. דרך אגב, ביום א' האחרון, היתה עליה מסויימת בשערים — בכורסה. קרנות הנאמנות התחילו להזרים ביקושים שנקלטו. החיטה לא נקלטה. בקרוב חג השבועות, ביחורי קציר חיטים. חג שמח? לא כל־כך.

עורך ליסשיץ

קטעים

מכתבה

ב"דף הירוק"

מ- 19.5.87

הביאה לבה"ד:

רות גלעד

חזל טוב

31/5 גב' סיליה ברגמן

1/6 לן וינטראב

הרי ברק

מרב בן-אבי

נעמה מדר

2/6 יעל וינקלר

עירית שינגזיכט

ענת גוטר

3/6 מיכל המאירי

שרי בילגורי

4/6 גרשון שרק

יעל פרנק

יערה איסטון

5/6 ג'ים ויטהם

פנינה ליפשיץ

אורי גולן

6/6 גב' אליס אבשטיין

איילה ג'קסון

מקס הירס

נרית אלמן

סיון כהן

טל סמברג (נכד)

נ י ש ו א י ן

1/6/87 רונית וג'וני הרמץ

2/6 רותי ואיתן גדליזון

3/6 מריון ולז גרשמן

4/6 בלהה ואשר איילון

מה נשמע?

× עם פתיחת הבריכה, החיים השתנו עבור רב' הילדים, ודי הרבה חברים. יש מה לעשות בשבת בבקר, יש פיקניקים "על יד" בצהריים, יש חבר'ה על הדשא לארוחת ארבע. אפילו החוג של "שוברי הקרח" ב-5.30 בבקר כבר בפעולה, וגם "מועדון באי 13.30". המקום ירוק, נקי ומטופח - פשוט תענוג! חסרים רק כמה כוסות לשתייה, אך גם זה, בטח, בטפול.

× לפני שבוע ביקר אצלנו השגריר היפני ואשתו, ביקור ראשון שלו בקבוץ כלשהוא. הם התרשמו מאד מחדר העיבוד במפעל (יותר יפני מיפני!), ומן הנוי במשק. שאלו הרבה שאלות אינטליגנטיות. הביקור אורגן על ידי משרד החוץ (קרי ישראל א'). דרך אגב, מיכאל כהן הצטער, שהם לא הבינו את היפנית שלו.

× בשעה טובה ומוצלחת סיימו את קטיף האבוקדו. אומדן של סך הכל היבול בעונה זו הוא 900 טון, כל הכבוד וכן ירבו.

× בפלחה פורסים את הטפטפות. בצוות הנוכחי נראות פנים חדשות לחלוטין, כגון; אורי גולן וג'יף ש'. כולם נהנים מן השמש הלוהטת, וכמובן גם מן הברחש.

× תלמידי "עמק החולה" נצלו את השביתה ביום ג' לעישוב-יד בכותנה, והיו לעזרה רבה.

× מספרים בגאווה רבה, שמנהג חדש בא לבית ספרנו. ילדי כיתת 'סיני', למשל, יוצאים כל שבוע לטיול של יום ב... אוטובוס של אגד, בשמוש הכרטיס, כמובן. השבוע ביקרו בחמי טבריה - מומלץ.

× את יום ירושלים בוודאי ציינו כראוי בבית הספר, אבל החברים יצאו קצת מקופחים, כי המאורע עבר ללא דגש מיוחד. טוב שיש טלוויזיה.

× יום ראשון זה - הוא התאריך האחרון להעברת חצי בית תנוקות למשכנו החדש בפעוטון "שמך". (שפעם היה כיתת חוחית). המקום שווה ביקור, יופי של שיפוץ. מזל טוב למטפלות קרן ורונית ה'. 'החצי השני' עתיד לעבור בעוד חודש ימים - ברגע שתימצא מטפלת. היש מתנדבות?!

× דרך צלחה לנעמי פ', שיוצאת לניו-זילנד לביקור משפחה. מחליפה אותה במפעל בלהה.

× לאפרת אלמן, סנונית המתגייסות - מתגייסים של המחזור, המון ברכות לתקופה יחסית קלה ומהנה ככל האפשר.

× לסיום, מחכים בקוצר רוח לשובם של מטיילי סיני, ולשמוע חוויות.

ובינתיים, שבת שלום,

שבוע טוב וחג שמח

אלזה.

מי אתה - חברי?

בעוד כחודש נחגוג את חג המשק - 39 שנה להתישבותנו כאן. לקראת מאורע היסטורי זה בכוונתנו לפרסם מדי שבוע קטעים מתולדות חברינו, כפי שהם מסופרים מפהם. את הדברים בשלמותם אפשר לקרוא בחדר וויצמן, במדף "שורשים". החומר מענין להפליא, מרתק ומסעיר. מאוד מומלץ. חבל שהוא בינתיים מועט.

וכך כותבת מיריכל המאירי:

הייתי אז בערך בת 14 ומאוד רציתי לצאת מגרמניה ולבוא לפלסטינה דאז, כי כל החיים הרגשתי שאין לי בית, ואין לי ארץ משלי. ...רציתי להיות גאה בארץ שלי, כמו יתר הילדים הגרמנים....

ב-29 באוקטובר 1938 החליטה גרמניה לשלוח היהודים שיש להם דרכון פולני חזרה לפולניה. באותו זמן ביקרתי אצל בני דודים שלי ב-חמניץ. הם היו פולנים יהודים. לילה אחד דפקו על הדלת אנשי גסטפו, וביקשו לראות הניירות. אז הוציאו הילדים הקטנים מהמיטות ולקחו את כל המשפחה. לא אמרו לאן הם הולכים. אני מאוד פחדתי ויצאתי החוצה. התברר שהגסטפו עשו אותו הדבר לכל היהודים הפולנים. אותי לא לקחו כי לא היה לי דרכון פולני. רצתי לחפש אותם ומצאתי מאות אנשים באולם אחד גדול, ואמרו להם שהם נוסעים לפולניה. באותו הלילה היה שם הרבה בכי. האנשים ביקשו שיתנו להם להביא דברים וכסף מן הבית, אבל כמובן הגסטפו לא נתנה להם לצאת.

בין האנשים היתה החברה שלי וההורים שלה, שלהם היתה חנות תכשיטים, וכספת בבית. אני הייתי חופשיה להיכנס ולצאת, כך שכמה אנשים ביקשו ממני להביא להם מהבית מה שאני רק יכולה להביא. נתנו לי כסף למונית. אני כמובן מאוד רציתי לעזור לכולם, וכל הלילה נסעתי הלון וחזור והבאתי מה שיכולתי. הנסיעה האחרונה היתה לבית של החברה שלי, ששם הצטרכתי לפתוח את הכספת. האבא הסביר איך לפתוח ונתן לי מפתח. כשהגעתי לבית אמרתי לנהג המונית שיחכה לי. הוא נסע איתי כמה פעמים באותו הלילה, אבל תמיד הבאתי רק בגדים וכו'. והוא לא שאל אותי אם יש לי כסף. הוא היה גרמני ודי פחדתי... הנהג נשאר באוטו, ואני עליתי לדירה. אספתי מה שיכולתי, ואז נסיתי לפתוח את הכספת, ובשום אופן לא הצלחתי. ניסיתי וניסיתי - הכספת לא נפתחה. לא ידעתי מה לעשות. לחזור לחברים שלי בלי התוכן של הכספת לא רציתי. איך אפשר להגיד לאנשים שביקשו ממני לעזור להם והם במעצר ואני חופשיה, איך יכולתי להגיד להם שלא יכולתי לפתוח את הכספת? לא היתה לי ברירה אלא לבקש מן הנהג לעזור לי. מאוד פחדתי, כי ידעתי שאם הנהג רוצה לקחת את כל מה שהיה בכספת הוא היה יכול להרוג אותי בקלות. אף אחד לא היה יודע מה קרה לי.

המשך ע' 7

סיפור - חזק

סיפורה של מיכל ה. - המשך

טוב, ביקשתי מהנהג לעזור לי. הוא בא איתי לדירה. נתתי לו את המפתח. הוא פתח את הכספת מהר מאוד, והיא היתה מלאה כסף ותכשיטים. עד היום אני מרגישה את הפחד כשראיתי כל הדברים האלה. מה יהיה הגורל שלי? אבל כנראה המזל שיחק לי והאיש נתן לי את כל הדברים שהיו בכספת. נסענו בחזרה לאולם. אני בחיים שלי לא אשכח ההרגשה שלי. איזה פחד!

אבל מה שהנורא ביותר בכל הסיפור הוא שהאנשים נשלחו לפולניה, ובדרך הגרמנים לקחו מהם כל דבר שהיה להם. אני לא ראיתי אותם שוב בחיים. הם נשלחו לפולניה. הפולנים לא רצו לקבל אותם והגרמנים שלחו אותם דרך היער - כלבים אחריהם, שירוצו יותר מהר. הרבה מהם נפלו ומתו בדרך. חלק של המשפחה שלי מתו, והיתר הגיעו לפולניה, והכניסו אותם לגטו.....

מיכל ה.

אמרנו - יום אחד הם יגיעו	ולפעמים היה מי מאיתנו אומר נואש -
יום אחד תבשיל הציפיה	שם קץ לחיינו או כותב שיר
ותקרוס עור וגידים ומכאוב	או חורש שדה, או בונה בית.
ותהיה לחרדה איומה.	רק שנאות אפלות נאגרו
	במסתרי חומות הלב
אמרנו יום אחד הם יגיעו -	ולא יכולנו להביט עוד
חרדתנו תהיה תלויה ועומדת	איש בעיני רעהו
מנגד, שנים מטפטפות	ויום אחד הם הגיעו
כמו טיפות אינפוזיה -	כגל שחור שטפו צבאותיהם
זמן קצר של חיים וחיטה שבשלה	חניתותיהם נצצו בשכם, בחברון
ושיבעת המינים, בין שמים	ובאצטדיון יד-אליהו חוללו הדרווישים
כחולים וחרולי קיץ.	את מחול האמונה המטורף.
אמרנו יום אחד הם יגיעו -	ואנחנו תמנו לגווע במרפסותינו הרחבות
	- עת הברברים הגיעה

דודו פלמה

קטעים נבחרים.

פירק ג

...ובכן, באביב 1943 - כאשר החשיך עולמנו היהודי בכל שטחי אירופה הכבושה בידי גרמניה הנאצית, פרט לבריטניה הגדולה, הגיע שעתה הגדולה, וכחלוץ הניצב בפני המחנה, קם כותב שורות אלה, בנסיכות שלא ייאמנו, ואשר יתוארו בפרוטרוט בהמשך דיווח מהימן זה, ועמד לעזר ולמגן למולדת הראשונה (כזכור - נולדנו באותה מדינה של שותי תה אנגלי - סוד עמידתה של האימפריה הבריטית הגדולה. (כידוע, ההתפוררות של אותה אימפריה נבעה במישורים מהשפעתו המנוונת של המשקה הברברי הנקרא קפה - אשר הגיע לבריטניה עם כוחות הצבא האמריקני, בשנת 1944, ולא בכדי קוראים לו האמריקנים "קפה נס", כי הרי הוא סיפק להם נקמה היסטורית על הקיפוחים אשר אותם סבלו תחת שורה שלמא של ג'ורג'ים 1, 2, 3, ו-4, ועל כך אולי בפעם אחרת ידובר.

ובכן, בשעתה הקשה ביותר של המולדת הראשונה, כאשר תבוסה צבאית רדפה תבוסה צבאית, והאויב הנאצי שלט בכל המרחב, מצרפת עד נורבגיה ומספרד ועד סוריה ולבנון, התכנסה חברתנו החלוצית בקיבוץ ההכשרה בשם גורזי ליז, (להבדיל מליז אחרת) כאשר על סדר היום נקודה אחת בלבד.....

לבחור כמועמד לשרת את מלפנו ארצו ומנגנון מס ההכנסה שלו. לכן, באותו ערב גורזי, הן לבחורים והן למדינה, שרר מתח רב. הרי לא בכל יום מתכנסת אסיפה, או שיחת קיבוץ, לדון בתרומה אנושית לכוחות הלוחמים של הוד מלכותו, ירום הודו (אז הודו עדיין היתה חלק של האימפריה).

ובכן, היינו כמה בחורים מועמדים לתפקיד זה של כעין שליחות לוחמת וחלוצית. היטב זכרנו את הפסוק התנכ"י המתיר לאדם שנטע כרמו, או שהתחתן זה עתה, שלא להתגייס, אולם לרוע המזל, פסוק זה בוטל ע"י משרד המלחמה, "עד לסוף המלחמה". הטיעונים שהושמעו בעד ונגד המועמדים היו מעניינים ביותר.

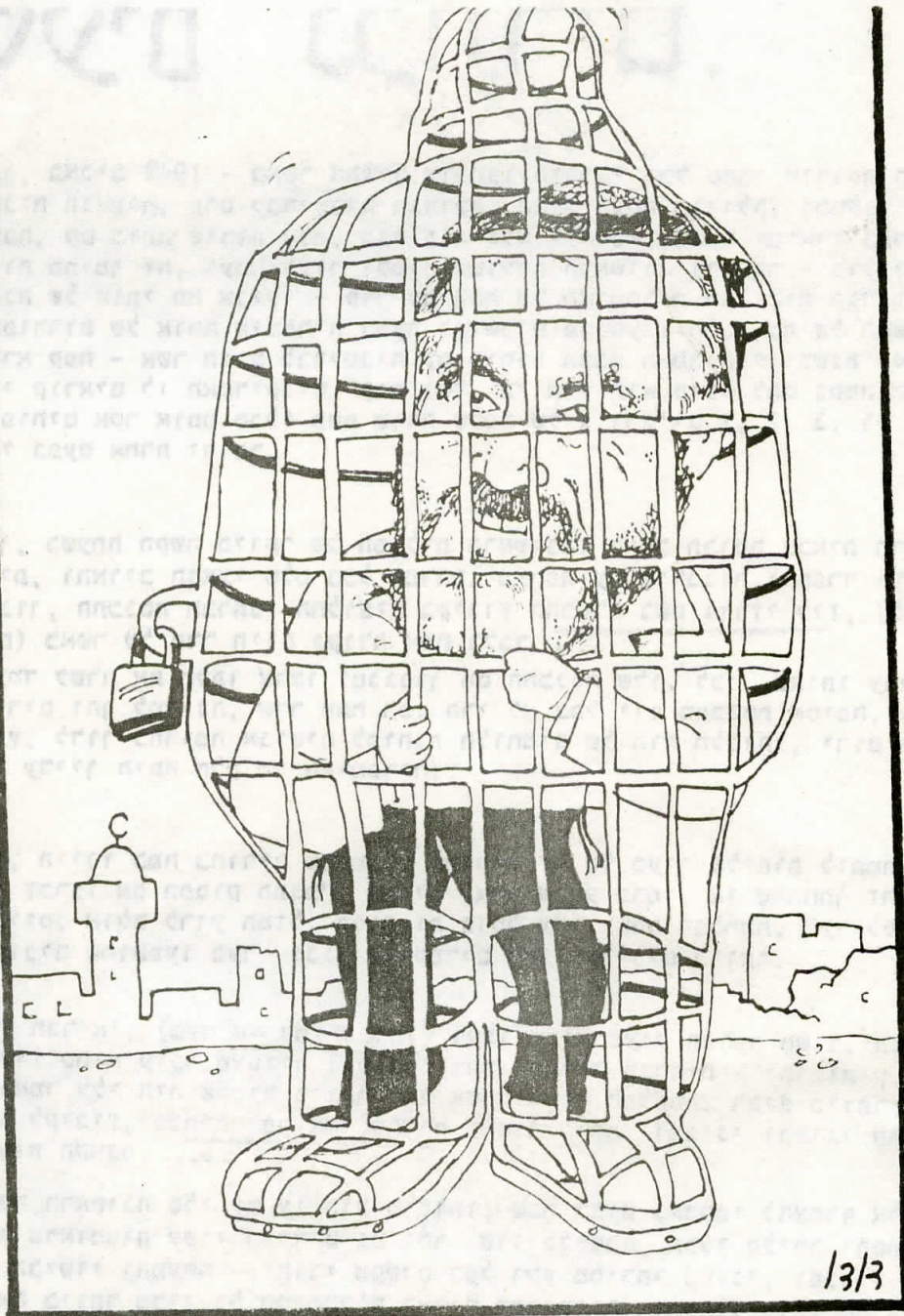
תומכי חבר א', (בעד אי התייצבותו) טענו שהוא פעיל תנועה חשוב. תומכי חבר ב' אמרו שהוא עובד מצטיין וחשוב ביותר מבחינה חברתית - ותרבותית. מאחר וכל מה שנאמר עלי היה שסביר ביותר שאם אשרד לאחר המלחמה, רבים ביותר הסיכויים שאשוב לקיבוץ, נבחרתי פה אחד להיות ראשון לוחמי ומגיני ונציגי קהילתנו החלוצית הקטנה....

פירק ה

...הפגישה הראשונה שלי עם צי הוד מלכותו, שכה רבות נאבקתי להצטרף אליו, היתה חוויה טראומטית לשני הצדדים גם יחד. שוו בנפשכם, חבלי קליטה והסתגלות של לוחם חופש הביטוי והמעשה - יהודי מתקדם בעל רקע מסורתי כמוני, ומנגד - ההיררכיה הקפואה ביותר מבין כל המימסדים באיים הבריטיים, ותקבלו מושג מה בדרמה העומדת להיפתח בפניכם. למזלי הרב, בקרב איתנים זה עמדו לעזרתי חינוכי היהודי והמשמעת העצמית, וכנגד "פקודות המטכ"ל של הצי", שלא השתנו כמעט מאז ימי נלסון ושות' (ראו פרק ד'), מצאתי סעד מעשי רב ברקע הביתי שלי, נוסח מסורת-מסורת (מתוך ההצגה "כנר על הגג"), כעין מסורת "שלי" כנגד המסורת "שלהם".

המקום - האוקיאנוס האטלנטי, הזמן - חורף, ראשית 1943; השעה - 8 "צלצולי פעמונים" במשמרת הבקר. ז"א 08.00. מגיעה לשולחן המתקפל, (אשר מעליו אנו ישנים בערסלים) ארוחת בוקר, וכאן התיאור המרתק של החוויה אשר לא מופיעה בפירסומת של לשכת הגיוס לצי. הים - סוער. מולי יושב מלח צעיר, ומכניס לפיו ביצה "עין". (לפי מיטב המסורת הדרמטית, המשפטים הבאים יהיו מורכבים ממלים ספורות בלבד, ע"פ להדגיש את הדרמטיות של הארוץ). הביצה מוכנסת לבית הבליעה. היא נעלמת פנימה. הוקוס פוקוס - היא מופיעה על הצלחת. כפעולה מיכנית היא מוכנסת שוב לפה היא יורדת שוב פנימה. אותו לחש קסם - מעשה שטן. שוב הופיעה על הצלחת. וחוזר חלילה, עד אשר סוף סוף נקלטת אי-שם בסיפון התחתון אשר במעי הדג - סליחה - המלח האמיץ הלזה. למותר לציין שמחזה חביב זה עשה רבות לעודד אותי, ולא עבר זמן רב מן הממוצע - כערך 6 חודשים, עד אשר הגעתי גם אנוכי לסיכוב הגמר בליפות היוזי ביצה.

מ א י ר .

דיבוק, צא!

לפני 40 שנה

דבר

בין העולים היר חברינר

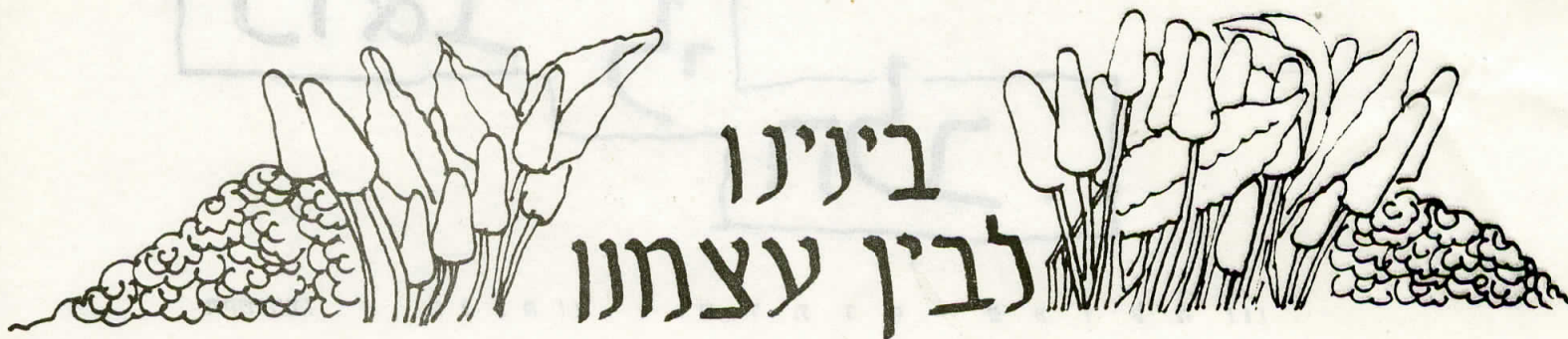
ברנני (לימים דב) מרכס
בטי פילנקוכן (לימים עדר)
ו-רות וג'ק גולדבלום (לימים גולן)

העולים העברו מן האניה ישר למחנה
המעצר בעתלית ושם נולד במזל טוב
אורי גולן!

1125 עולי קפריסין

חזרו מגלותם

אותן האניות שהעבירו את מעפילי "התקווה"
לקפריסין, החזירו אתמול מקפריסין לחיפה 1125
עולים. הבאים, רובם ממעפילי האניה "לטרון", שהו
באי הגירוש למעלה משבעה חודשים.

רגע של אמת נסעתי לירושלים עם אחי (ביקורו הראשון בארץ) כדי שיתרשם מן הישן ומן החדש, מן העיר המאוחדת שבה זורמים זרמים חזקים רבים - ערבים ויהודים; דתיים וחילוניים; יהדות, נצרות, איסלם, שפות שונות - והכל מתמזג בפסיפס מיוחד במינו.

הגענו ל"יד ושם" והסתובבנו, בשקט ובעצב, ולבסוף נכנסנו לאולם השמות. אחי היה זה שביקש להיכנס והסביר שברצונו לחפש שני שמות - של אישה ושל ילד או ילדה שלה. האישה היתה נשואה לדודן שלנו שהצליח לצאת מברלין יומיים שלושה לפני תחילת מלחמת העולם השנייה בעזרת דרכון בריטי שהיה לו. האישה והבן או הבת נשארו - בודאי לא במקרה המבייש היחיד שארע למשפחות יהודיות בתקופת השואה. הדודן הגיע לאנגליה, ועקבות האישה והבן או הבת נעלמו.

כשניגשנו לדלפק אמר לנו יהודי שדיבר במבטא רוסי "כאן יש מעין בית קברות שמלי. אנשים באים לכאן ואומרים: "בני משפחתי, פלוני ואישתו וילדיו נטבחו בשואה. אני רוצה ששמותיהם יירשמו כאן, כי זה יהיה הזכר היחיד שחיו אי פעם. איך לנו תעוד על מי נשלח למחנה זה או אחר..." ואז, במחשבה נוספת שאל "באיזה מקום גרו אלה שאתם מחפשים?" כשהשבנו "ברלין", אמר "יש לכם תקווה קלושה למצוא את מבוקשכם, כי לפני זמן קצר קיבלנו שני כרכים של שמות יהודי גרמניה שנשלחו למחנות ההשמדה. הגרמנים היו ונשארו עם מאוד מסודר", ונתן לנו שני כרכים עבים. הכל היה מסודר לפי שמות המשפחה בסדר אלפאבטי. אחרי חיפוש קצר אמר אחי: "הנה הם. מצאתי." שם היה כתוב Kitchener, Ruth מקום מגורים: Berlin, גילה, ולבסוף: נשלחה לאושוויץ, גורל לא ידוע - ומיד מתחת לשם הראשון Kitchener, Judis Sara מן העיר Berlin- בת שלוש, נשלחה לאושוויץ, גורל לא ידוע. שני שמות אלו היו היחידים בשם האנגלי Kitchener.

יצאנו, ואחי אמר: "זה מחזיר אותי 41 שנה לאחור. בגמר המלחמה עברתי ליחידה שעסקה בחיפוש אחרי קבוצות טרור מחתרטיות ניו-נאציות שצצו מיד אחרי סיום הלחימה. במקרה ידעתי את כתובת משפחת הדודן שלנו, ובהזדמנות הראשונה יצאתי לברלין לחפש את הבית. מצאתי בית רב קומות שלא נפגע כלל, ומצאתי את הדירה. האנשים שגרו שם הכחישו כל ידיעה על אודות האישה וילדה. כל השכנים כמובן גם לא ידעו מאומה, אך בסוף הציע אחד שאשאל את השוער שהיה אחראי על המתרחש בבנין לשלטונות הנאצים. האיש תחילה אמר שלא יודע כלום. שלפתי אקדח ושמתיו אותו על השולחן, ואמרתי לו שאם לא יגיד לי מה קרה לאס ולבתה יקבל כדור בראש. הוא החוויר ואמר אחרי כמה גמגומים שהמשיכו לחיות בבית עד ל-1944, ואז באו ולקחו אותם לאיזה מחנה..."

עזבנו את "יד ושם", שני אחים מזדקנים שמצאו ואיבדו בן רגע אישה ובתה, שהיו חלק ממשפחתנו. מאוחר יותר, כשדיברנו על הביקור ב"יד ושם" אמר אחי שהיה ברור לו מעבר-דתו בחיפוש אחרי נאצים במחתרת, שהבריטים ידעו ושתקו, האמריקאים העלימו עין, הצרפתים שיתפו פעולה עם הנאצים, ומפחדים פחד מוות ממה שיתגלה במשפט בארבי. האנטישמיות בכל המקומות האלה מתעוררת שוב. לו זה כבר לא משנה, כי איך לו ילדים, והכל מבחינתו ייגמר כאשר ייסתם הגולל על קברו.

ירושלים עם כל הכיעור של שיכונים חדשים שנבנו על כל גבעה, זאת עדיין עיר יפה. ההיסטוריה מדברת מכל אבן. אנשים אינם נחפזים ומוכנים להסביר פנים לזר. השוק הערבי נראה היום פחות אותנטי מן השוק בעכו. השנאה ליהודים קיימת ומפכה מתחת לפני השטח. איפה אפשר לראות מקהלה גרמנית שרה בכנסייה, תזמורת ג'ז של חוזרים בתשובה, והצגה לילדים על דשא משכנות שאננים ביום אחד? ירושלים בת העשרים עיר מקסימה.

א ר י ק

כואב לי הלב

תקשורת! - הבנה!! - שירת רף פערלה!!!

+++++ ++++++ ++++++

אני יודעת שחברי ההנהלה עובדים קשה בכל עניני החברה והמשק.
אבל אל תהיו כל כך עסוקים שלא תתחשבו בנו - החברים.

(1) למה קיבלנו דו"ח ועדת כוח-אדם מ-5.4.87 + 5.5.87 בתאריך 21.5.87? (איחור של 46 יום ושל 16 יום). חוסר כבוד כלפינו.

(2) אתם דנים ודנים בדברים קשים וכבדים. יש מארתון. יש ישיבות ----- יש! ויש!
אתם מתעייפים, מגיעים לאספה ומרוב דיונים שלכם אתם שוכחים שזאת הפעם הראשונה שאנחנו שומעים על נושא שבטיפולכם כבר הרבה זמן.

אומרים "במזכירות, או לפעמים בוועדת המשק, דיברנו כבר שישה חודשים, וכדי להמשיך זקוקים להחלטת האספה עכשיו - עוד הערב."

מי אנחנו? במה אנחנו מיוחדים יותר מכם, שנוכל למצוא תשובה מיד?
תנו לנו יותר דו"ח - דו"ח יותר מפורטים. תנו לנו לחשוב, להתעניין וכו'
לפני שנגיע לאספה. נכון, זאת דרישה גדולה, אבל רק כך נוכל להרבות לשתף פעולה ולגלות הבנה.

הביקורת שלי באה להסביר לחברים שכל כך תקועים בעבודה במוסדות שפשוט לא עולה על דעתם איך אנחנו מרגישים.

ולנהגים - (שהם חלק גדול מהחברה):
כשאתם נכנסים לכביש ראש פינה-כפר הנשיא, תפנו מבט לכיוון תחנת "אגד". אולי משהו הגיע כרגע לראש-פינה, והנהג בדיוק נכנס בחזרה למשק. חבר יורד מהאוטובוס - עובר את המגרש כדי להגיע לכביש, ורואה מרחוק אוטו שלנו שנכנס.

הסתכלת? - לא? חבל....
כך? אז בזבזת דקה! אבל אם לא היית עושה כך עלול החבר שכרגע הגיע לחכות הרבה זמן עד שמישהו יגיע, או אפילו לסיבוב הבא של נהג התורן (עוד שעה)

כך... תאמינו לי... זה קרה!
זה מרגיז!
זה מתסכל!
זה מאכזב!
פה הבית שלי! חברי נכנסו ולא ראו אותי!

שלכם,

בתקווה שתבינו,

נטע

ברצוננו להודות לכל החברים היקרים,
שתמיד נותנים לנו הרגשה כל כך חמה של בית כאשר אנחנו באים לבקר. כמו תמיד - הביקור הזה היה נהדר ועל כך אנו מודים לכולם. יגאל לורה ודהס

פִּינַת הַסֵּרֶט הַשְּׁבוּעִי

שֵׁם הַסֵּרֶט: הַעֵד - THE WITNESS

בימוי: פיטר וויר

משחק, הריסון פורד, קלי מק-גיליס, ג'וסף סומר

"העד" הוא סרטו הראשון, באמריקה, של הבמאי האוסטרלי המצויין פיטר וויר, שכמו ברוס ברספורד "עלה" לארה"ב, והתחיל ליצור בה סרטים.

פיטר וויר בחר בכת ה"אָמִישׁ" כנושא מרכזי בסרט. זוהי קהילת מהגרים ממוצא שווייצרי שהיגרו לארה"ב ואורחות חייהם קפאו במאה ה-18. סיפור המעשה עוסק באם (קלי מק-גיליס) ובנה, היוצאים לביקור בבלטימור. בדרך, בתחנת-הרכבת, נהפך הילד בעל כורחו עד יחיד לרצח המתרחש לעיניו בחדרי השרותים. בלש המשטרה (הריסון פורד) מגלה פרשית סמים שמעורבים בה גם גורמים במשטרה. כמובן שהרעים מנסים לתפוס אותו, והוא נמלט לכפרם של ה"אמיש". ושם מתגלים ההבדלים האמיתיים שבין שתי התרבויות. סרט מומלץ.

אגב - לפני הסרט נקריין סרטי אנימציה

תוצרת רודני רודני

ששוה במשק לביקור. (הסרטים נעשו במסגרת בית הספר לאומנות שבו הוא לומד. לא להחמיץ.)
ר. רודני (וויטהם) סרטים.

דו"ח משיבת ו. החברה שהתקיימה ביום ג' 19.5.87

נכחו: ריימונד ס., מרקי, נטע, הילרי, ג'ייסון, אודי ו., ג'וני פ.

1. שרות הנגריה לחברה (בהשתתפות ג'אקי)

חברי הועדה הביעו תרעומת מהעובדה שזה זמן רב אין הנגריה משרתת חברים שיש להם צורך בעבודת נגרות. ג'אקי טען שעבודות דחופות ומגבלות בכח אדם יצרו את המצב. סונם להחזיר את הנושא לו. כח-אדם.

2. טלפונים

בעקבות פנייה מהנהלת חשבונות הוחלט להנהיג שיטה חדשה של רשום ושל נהול חשבונות של שיחות טלפון לחו"ל:
(א) תשע הדקות הראשונות יופיעו בדף החודשי, אך החבר לא יחוייב.
(ב) אחרי תשע דקות ייכנסו כל השיחות לחו"ל לחשבון השוטף והחבר ישלם עבורן מאשראי הפעילות אשר לזכותו.
(ג) מן הרגע שיופיע גרעון בפעילות יחויב החבר, חודשית, בתקציב הכולל.

תופיע הודעה בדברי הכפר על מועד התחלת השיטה החדשה.

3. דירות נופש

(א) חפוש אחר דירות: ריימונד מסר על מאמציו למצא דירה מתאימה בירושלים ובתל-אביב. יופיע דווח ברגע שכל הדירות יעמדו לרשותנו.

(ב) הובלת ציוד ופרודוקטים לדירות נופש: בזמן האחרון נתקל סדרן התחבורה בקשיים לקבל הסכמתם של נהגים לקחת ציוד לתל-אביב.
ו. החברה מסמיכה את סדרן התחבורה לדרוש שרות זה מכל נהג המקבל רכב הקבוץ לשימוש.

4. אמבטיות

הוחלט להתקין אמבטיות, לפי ותק, בשלב ראשון 3 אמבטיות בשנה. האמבטיה והברזים ע"ח החבר, ההתקנה ע"ח ו. החברה. אחראי לפעולה יהיה מרקי.

רשם: ג'וני

טוֹמִיאל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת.

ל-דברי הכפר שלום - כשהתחלתי לחשוב בכוון של עבודת מחקר על רמת כורזין וחיפשתי חומר שאולי נכתב בעבר על ידי מישהו, גיליתי במהרה שלא היו כאלה. מסקנתי היתה שאיזורנו היה, והינו, שולי, נזנח ולא מעניין לחוקרים השונים. לא ידעתי עד כמה אני צדקתי.

באתי לאנגליה כדי לגלות בארכיוני הממשלה המנדטורית מה היה קישרם של אנשי ממשל אלה, פקידים, שוטרים וקצינים אל רמת כורזין ותושביה. כמעט כלום. שלא תחשבו שארכיונים אלה שלמים. רחוק מזה. הם מקוטעים, רדודים ובלתי נבחרים בהחלט. חלק מהם אבד; חלק נרקב; חלק נשרף וחלק אף פעם לא נכתב. אז לך תחפש.

אבל ביום מן הימים עמדתי על יד תחנת אוטובוסים וניגש אלי גוי בגיל העמידה ושאלה בפיו על מהלך האוטובוסים. תארו לכם, ידעתי לענות, אבל הוספתי "זו השאלה היחידה שהיתה לי תשובה בשבילה."

אמר "אני שאלתי כי עברו שבע שנים מאז שהייתי פה לאחרונה."

"ואני ארבעים שנה!"

"כך? איפה היית?"

"בישראל."

"בחייר! גם אני הייתי שם. ב1945 עד '48."

"הכיצד?"

"הייתי שוטר ב- PALESTINE POLICE."

אתם זוכרים את המזרחים האלה? בקיצור, אנחנו עולים על האוטובוס. אני מספר לו על מחקרי, ועל רצוני להיפגש עם אנשים שהיו אז בעיניים, והוא סיפר לי על קיום אגודת וותיקי המשטרה המנדטורית, שחבריה נפגשים זה 39 שנים מדי חודש! ועל המקום הזמין אותי לפגישה הבאה.

עכשיו אתם מבינים את הכותרת?

ישבתי בין כתריסר גברים בני 60 פלוס. סיפרו לי על זכרונותיהם, שאלו אותי על התפתחות, והיו מצויים להפליא במתרחש בארץ. כששאלתי איך זה, סיפרו שכל שנתיים הם מארגנים טיול ארצה! האגודה הזאת שומרת לנו אמונים. חברה אוהבים את הארץ, והם גאים (!?) בחלק שהיה להם בהתרחשויות. גם אלה שנטו לצד הערבים אז, הדגישו לפני שמדינת ישראל היא עובדה קיימת, וגם הערבים היו צריכים כבר להבין זאת.

כשהערתי לאחד מהם שאני מרגיש כדניאל בגוב האריות, אמר לי: "שטויות. הבן שלי מיודד עם אחת שאביה היה גנרל ב-S.S. של הנאצים." דור דור וחוויותיו...

לדאבוני לא היו בפגישה זאת שוטרים ששירתו בזמנו בראש פינה, אבל אני מוזמן גם לפגישתם הבאה. אולי יעזור במשהו.

ט ר מ י

	ב ר ז י כ ר נ -
	ה' סינן - אריה דביר
	ט' סינן - ניל בן-עטר

עֵינֵינוּ!

תרומה - אחיו של אלן איסטון ואשתו, בביקורם בכפר הנשיא, תרמו סכום לקניית ספרים למרפאה.

מרפאת שנינים - חברים, ובמיוחד חברים אשר קיבלו טיפול אצל השיננית דבי, מוזמנים להגיד לה "שלום" על כוס קפה במועדון הערב - יום שישי, בשעה 19,45, תיכף אחרי ארוחת הערב.

וכאן המקום להודות לשושנה וניל, לרותי ג'קסון, לאירנה ואבי ומשפחותיה ומשפחותיהם, אשר עזרו לי לארח אותה בכפר הנשיא. תודה גם לנהגים ג'קי עמר ועדי סימונס עבור הנסיעה מלוד וללוד, בשעות הקטנות של הלילה.

חן-חן. רות גולן

הודעה לנהגים

אנו מבקשים להזכיר לנהגים שממלאים דלק בדרכים, לבדוק היטב שהחשבון מתאים למה שמופיע בשעון המשאבה.

במיוחד יש לבדוק אצל התחנה:

"אמית" ליד נתניה -

היות וחבר אחד כבר מצא טעות בתחנה זו, וכנראה אותו הדבר קרה שם לאחרים!!

נא לבדוק!!!

הנהלת חשבונות

ל א ש כ ו ח!

ב ר י א נ ת - תזכורת - נושא מאנד חשוב!

(1) חבר שנוסע לרופא, חייב לבקש ממנו מכתב שהוא יכול להביא למרפאה כאן, כדי שהרופא כאן יוכל לעבוד לפי המלצותיו של רופא החוץ. הוא זקוק למכתב מפורט.

(2) חבר שמקבל מרשם (רצפט) בקופת-חולים, מתבקש לקנות אותו מיד בבית המרקחת שם, ולהביא קבלה.

ל ב ר י א ו ת

אחרי החורף ברוך הגשמים, רואים סביבנו עשבים שכמותם לא היו זמן
רב ויש לצפות לקיץ בסיכון גבוה של שריפות. זו הזדמנות להזכיר לכם
כמה נקודות חשובות ;
א. עם גלוי שריפה, תודיעו מיד למרכזית במשק או מפעל.
בשעות שהמרכזיות סגורות - נא להודיע לאחר מחברי צוות כיבוי-
אש (ראה רשימת שמות למטה).
ב. בולשמע הודעה על שריפה -
- לבש בגדים שמכסים את כל הגוף ונעל נעליים חזקות.
- התייצב ברחבה ופעל לפי הוראות אנשי הצוות לכבוי - אש.
- אם אתה נהג טרקטור תביא אותו לרחבה, כמובן עם עגלה נגררת,
אם אפשר. תביא גם את מכשיר הקשר שברשותך.
- הנגלות הראשונות יצאו בטנדרים. חשוב להצטייד במטפים מהמחסן
לכיבוי - אש, כדי להתחיל בכיבוי עד שיגיעו עגלות הכבוי.

תודה מראש על

שתוף הפעולה

חברי הצוות: איזק, אמנון, הרולד,,
טובי, אלן אי., ריצ'רד.

לחברי כפר הנשיא שלום,

נתבקשתי להסביר קצת על חשיבותו של מאגר המידע שאני מקימה. לאחרונה נפתחה בבית החולים 'הדסה' עין-כרם מחלקה להשתלת מח-עצמות. החולים הזכאים להשתלת מח עצמות משתייכים ל-3 קבוצות, עקריות: מחלות חסר של מח-העצמות כולו או של אחד מתוצרי; מחלות הנגרמות עקב ייצור פגום של אחד מתוצרי מח-העצמות, ומחלות ממאירות של מח-העצמות (לוקמיות ולימפומות) לקבוצה זו שייכים כשני שלישי מכלל החולים הנזקקים להשתלת מח-העצמות ובניהם גם אבי התורם האידיאלי של מח-העצמות הינו בן משפחה מדרגה ראשונה, (ובדרך כלל אחים או אחיות של החולה) היתה לחולה במערכת תאום הרקמות המרכזית (H.L.A).

הבירור האמונוגנטי של משפחות החולים המועמדים להשתלת מח-העצמות מתבצע ביחידה לתאום וסווג רקמות, שם אני עובדת.

לפי חוקי התורשה צפוי כי 25% מן הצאצאים לאותם הורים ביולוגיים יהיו זהים ב-H.L.A. אולם בפועל פוגשים ובודקים משפחות ברוכות ילדים אשר להם בן או בת הזקוקים להשתלה, ולמרות המספר הגדול של אחאים אין מוצאים תורם מתאים לחולה.

מסתבר שבפועל רק 40% של החולים ניתן למצוא תורם מתאים בן אותה משפחה ואילו ל-60% של החולים אין איפא תורם מתאים מבין האחאים שלו.

הפתרון לחלק מחולים אלה הוא חפוש תורם מתאים באוכלוסיה האקראית, ז"א, תורם שאינו קרוב משפחה של החולה ואשר הינו זהה לו בסווג הרקמות.

בשנה זו התחלתי בהקמת מאגר מידע של תורמים המוכנים לתרום מח-עצמות לחולים שאינם בני משפחה שלהם. תורמים מסוג זה פונים אלי ואני בודקת את סווג הרקמות שלהם על ידי בדיקת דם! את המידע אני מזינה במחשב ועל ידי כך אני יכולה לחפש במחשב תורם לכל אחד מהחולים הנזקקים להשתלת מח-עצמות ואשר לא נמצא להם תורם מתאים מבני המשפחה.

לתורם ישנה הגבלה של גיל, עד גיל 50, וכן אדם החולה במחלה הקשורה למח-העצמות אינו יכול לתרום.

הסיכוי להמצא מתאים הוא קטן, אך היה ומישהו יימצא מתאים, זוהי הצלת חיי אדם.

מצפה להענות גבוהה,

ליאורה צייטלין, מחנכים.

אילנה רוז לקחה על עצמה את
האחריות לקשר הטכני בין
מרפאתנו והח' ליאורה ממחנים.

ומהמרפאה שלנו בכפר-הנשיא מוסיפים;
כל שנדרש מאתנו הוא לתת דוגמאת בדיקת דם
הנלקח בצורה הרגילה.
חללה רשימה בלוח המודעות, וברגע שיש לנו
10 תורמים, ניצור קשר עם

דו"ח משיבת ועדת המשק מיום: 8.5.87.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', צפורה ס', קולין פ', גדי ע', מיכאל כ', יאיר ד', נעדרו: רוי ב', ריימונד ג', יענקל מ', הרי ל'.

1. רכישת PARA PLOW עבור שלחין בית

נדונה רכישת PARA PLOW לרשות שלחין בית, לאחר דיון ממצה עם יועצים של ועדות מיכון ארציות ואזוריות. סוכם כי הכלי מתאים לעבודה בענף כותנה-בית, מאחר והוא מבוסס על מינימום עיבודים.

סכום ישיבה זו הובא בפני חברי ועדת המשק, והוחלט לצרף סעיף זה לתכנית ההשקעות לשנת 1987. מדובר בסכום של 20,000 ש"ח לשם רכישת ה - PARA PLOW המבטיח עיבוד נכון עם מינימום נזק לכלי (נזק הנגרם עפ"י רוב כתוצאה מעליה על אבנים בשטח). בנוסף לכך סוכם כי נעבור לצמצום מספר העיבודים ע"י שמוש בכלי אחר הנקרא עקרון מקצץ. לאור העובדה כי מחיר העקרון המקצץ הוא כ - \$ 3,700, הוחלט לשכור את הכלי לעונה הקרובה וזאת ע"מ לבדוק את התאמתו לשטחים שלנו ואת יעילותו. שיטת עבוד משולבת בין ה - PARA PLOW לבין העקרון המקצץ תצמצם את פעולות העיבוד מ - 7 פעולות הכנה לקראת זריעת כותנה ל - 2 פעולות בלבד. היתרונות הנוספים ניכרים גם בחסכון משמעותי ובמינימום פגיעה בקרקע בתקופת העיבודים, שמהווים דבר הכרחי בשטחים שלנו.

2. חוזה בנית חדר האוכל.

קולין פ' ואלק ק' דווחו לוועדת המשק על מו"מ בנושא חתימת חוזה עם חברת "מפרס", לנהול-בצוע ומעקב פיננסי הכולל פקוח. מרכז המשק דיווח כי חברת "כייטמן" אינה מוכנה לתת מימון וכי הסכום הכולל שדרשו עבור השרותים הנ"ל עלה בכ - \$ 180,000 יותר משדרשה חברת "מפרס". סוכם, להכנס למו"מ מפורט עם חברת "מפרס".

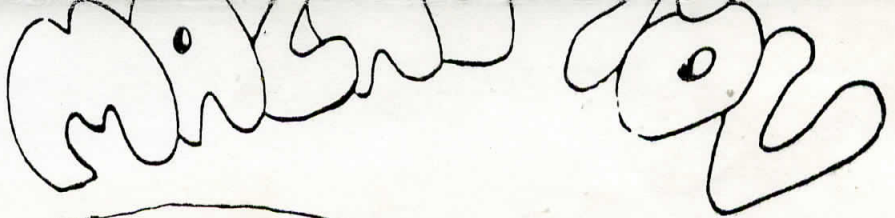
דו"ח משיבת ועדת המשק מיום: 17.5.87.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', קרול ב', מיכאל כ', יוסי כ', צפורה ס', קולין פ', הרי ל', גדי ע', ג'קי ע', יאיר ד', רוי ב', ריימונד ג'. נעדר: יענקל מ'.

חוזה בנית חדר האוכל.

התקיים דיון מיוחד בנושא מספר בעיות שעורך הדין שלנו העלה לפנינו בקשר לתנאים של החוזה עם חברת "מפרס". הוחלט:

- א. תנאי לחתימת חוזה עם "מפרס" הוא הבטחת מימון בנוסף למימון הקיים של כ-\$ 1,700, מלבד המסגרת הקיימת שיהווה מקור למחזור התחייבות עם הבנקים.
- ב. לא להבטיח בחוזה החתום להחלק שוה בשוה עם חברת "מפרס" בחסכונות שבמו"מ עם הקבלנים.
- ג. להבטיח נהול ומעקב פיננסי כדי לעמוד במסגרת התקציב שנקבעה ע"י האסיפה - פרוש הדבר ס"ה השקעה של \$ 1,650 כולל מ.ע.מ.

מזל טוב... מזל טוב

BIRTHDAYS

- 31.5. - Mrs. Celia Bergman
1.6 - Len Weintraub
Harry Barak
Merav Ben-Avi
Na'ama Mader
2.6 - Yael Winkler
Irit Sheingesicht
Anat Gutter
3.6 - Michal Hameiri
Sari Bilgori
4.6 - Gershon Sharak
Yael Frank
Ya'ara Easton
5.6 - Jim Whitham
Pnina Lifshitz
Uri Golan
6.6 - Mrs. Alice Ebstein
Ayala Jackson
Max Heeres
Nirit Elman
Sivan Cohen
Tal Samberg (Grandchild)

ANNIVERSARY

- 1.6 - Ronit & Johnny Harmatz
2.6 - Ruthi & Eitan Gedalison
3.6 - Marion & Les Gershman
4.6 - Bilha & Asher Ayalon

TONIGHT - You are cordially
invited to the Moadon
at 19.45, to say good-bye to
our Dental Floss lady - DEBBIE

FILM OF THE WEEK - T H E W I T N E S S + shorts made by RODNEY WHITHAM!

Producer: Peter Weir

with: Harrison Ford, Kelly McDilllis, Joseph Summer

This is Peter Weir's first film in the U.S., after he arrived from Australia,
It is the story of a young boy from the Aimish community, who is the inadvertent
witness to a murder. The police inspector investigating the crime hides with
the Aimish, after he discovers that the police are involved in it. The main
subject of the film is the Aimish philosophy in the modern world.
But before all this we are screening the world premiere of some of the work
Rodney Whitham is doing as part of his course at college in the U.S.

ALSO T O N I G H T - a LOCAL TALENT SHOW

at 21.15 in the Dining Room.

Hope to see you there.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

"Davar", the Hebrew Daily, had an item in their weekly column "Forty Years Ago", which was of interest to at least five chaverim here... It tells of the group of immigrants just arrived, who tried to come in illegally, and after being caught had spent some months in Cyprus....

It did not mention that amongst them was a very pregnant young lady called Ruth, with her husband, Jacques, and two young people called Bernie and Betty (Eder).

What do they say? Every cloud has a silver lining? A million and a half students and teachers were on strike yesterday, including 'Kfar Blum' school. The result - a great deal of weeding got done in the cotton fields!

If you hear a lot of noise coming from the swimming pool tonight, the reason is that our volunteers have invited the volunteers from Amiad for an evening out.

A group of babies is moving from the baby-house to a toddlers' house, and Ronnit and Keren will be looking after them. The new place will be called "Shachaf" house ("seagull" in English). This will make room for the six babies whose mothers have been waiting to go back to (part-time) work.

The last of the avocado has been picked. The yield of the season was about 900 ton. Lets hope prices are not too low.

Good luck to Efrat Elman, who joined the Israeli Forces this week - the first one from her class.

The factory had a distinguished visitor this week; the Japanese Ambassador and his wife. Apparently they were very impressed by what they saw. Michael Cohen tried out his rusty Japanese on them, but the language must have changed quite a bit since he learnt it in the British Navy....

By the way, talking of Michael Cohen - tonight at the Local Talent Show you will be able to hear some of the songs he composed over the years, sung (on tape) by Micky Kam (Eder). And, of course, lots of other talent.

We hope to receive our travellers back safe and sound tonight, after they spent a week in Sinai. It's a shame they didn't go next week - they could have celebrated Shavuot on the top of Mt. Sinai.

Enough nonsense....

SHABBAT SHALOM

KEEP WELL

I N G E

